

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, soud pro mládež, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. listopadu 2025 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Hrabala a přísedících Mgr. Michaely Švihálkové a Jany Hlavicové

takto:

Obžalovaný

J.S., nar. XXXXX v XXXXX, osoba samostatně výdělečně činná v oboru XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Brno,

a

mladistvá XXXXX, nar. XXXXX v XXXXX, studentka XXXXX XXXXX, trvale bytem XXXXX,

jsou vinni, že

dne 13. 11. 2024 v době kolem 10:00 hod. po předchozí domluvě s mladistvou přinesl obžalovaný před budovu prodejny Tesco, na ulici XXXXX v XXXXX zmačkanou plastovou láhev modré barvy o objemu 1,5 l od nápoje zn. Magnesia jemně perlivá s obsahem chemické látky metanol v koncentraci 99,5 % o výšce hladiny cca 7 cm, kterou předal mladistvé za účelem pomsty mladistvé J.G., nar. XXXXX, se kterým měla mladistvá spory, a to za účelem přimíchání chemické látky metanol v koncentraci 99,5 % do láhve s pitím mladistvé v očekávání, že se J.G. z její láhve napije, kdy mladistvá kolem 10:45 hod. dne 13. 11. 2024 nalila J.G. do jeho volně odložené plastové láhve zelené barvy o objemu 1,5 l zn. Mattoni broskve metanol v množství nejméně 89,28 ml, a tuto láhev zpět položila na stůl volně přístupné místnosti, čímž vytvořila smrtelnou směs minerálky a metanolu s koncentrací 9,3 %, následně se J.G. kolem 11:30 hod. o přestávce ze své láhve napil a po vypití přibližně 3-4 dcl ucítil divnou pachut' nápoje, škrábání v krku a točení hlavy, proto od dalšího požívání nápoje upustil a informaci o podivné chuti jeho pití předal učitelkám školy, přičemž obžalovaný a mladistvá takto učinili za situace, kdy si byli plně vědomi účinků a možných

následků požití této nebezpečné chemické látky, jelikož mimo jiné z jejich předchozí komunikace na platformě WhatsApp je zřejmé, že obžalovaný informoval mladistvou o tom, že v minulosti již metanol podal svému strýci a ten v důsledku požití metanolu zemřel, a současně jí zaslal fotografie láhve s metanolem, na které byla etiketa s piktogramy, kdy mladistvá mu v reakci na to odepsala "Budu si to vyčítat že kvůli mě zabíjíš lidi".

příčemž jen díky shodě náhod, šťastným okolnostem, podáním etanolu jako antidota a poskytnutím okamžité lékařské pomoci nedošlo k smrti poškozeného,

tedy

obžalovaný J.S.

se dopustil jednání bezprostředně směřujícímu k tomu, že jiného úmyslně usmrtí po předchozím uvážení, v úmyslu takový trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

mladistvá XXXXX

se dopustila jednání bezprostředně směřujícímu k tomu, že jiného úmyslně usmrtí po předchozím uvážení, v úmyslu takový trestný čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

tím spáchali

obžalovaný J.S.

zločin vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst.1 trestního zákoníku,

mladistvá XXXXX

provinění vraždy podle § 140 odst. 2 odst. trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst.1 trestního zákoníku,

a za to se jim ukládá

obžalovaný J.S.

podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1, odst. 6 trestního zákoníku **trest odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Mladistvá XXXXX

podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku a § 31 odst. 1, 3 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže **trestní opatření odnětí svobody v trvání 16 (šestnácti) měsíců.**

Podle § 31 odst. 4 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, **nepodmíněné trestní opatření odnětí svobody** mladistvá vykoná odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to 1 plastová láhev s názvem PURE CHEMICAL, ALKOHOL METANOL 99,5 %, alkohol metylowy o objemu 1 l, numer CAS: 67-56-1, čárový kód 5901138048290, 2 lahviček s označením vodka RACHMANNOFF, triple distilled, o obsahu 95 ml, 37.5 % vol, s obsahem metanolu a plastové láhve o objemu 1,5 l od nápojů značek Magnesia jemně perlivá a Mattoni broskv.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou mladistvá a obžalovaný povinni zaplatit společně a nerozdílně poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky**, IČ: 41197518, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, **škodu ve výši 39 784 Kč.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky**, IČ: 41197518, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020 a **RBP, zdravotní pojišťovna**, IČ: [REDAKCE], se sídlem Ostrava, Michálkovicská 967/108, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně podala dne 3. 7. 2025 obžalobu na mladistvou XXXXX pro provinění vraždy podle § 140 odstavec 2, odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku a na obžalovaného J.S. pro zločin vraždy podle § 140 odstavec 2 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku, kterých se měli dopustit tím způsobem,

že obviněný J.S., poté, co si v blíže nezjištěné době, prostřednictvím internetového prodejního portálu Allegro, opatřil 2 láhve, každá o objemu 1 litru chemické látky metanol v koncentraci 99,5 %, dne 13. 11. 2024 v době kolem 10:00 hod., po předchozí domluvě s mladistvou XXXXX, za účelem pomsty spolužákovi mladistvé XXXXX, J.G., nar. XXXXX, se kterým měla mít mladistvá spory, přinesl před budovu prodejny Tesco, na ulici XXXXX v XXXXX, zmačkanou plastovou láhev modré barvy o objemu 1,5 l od nápoje zn. Magnesia jemně perlivá, do které dne 12. 11. 2024 ve večerních hodinách ve svém bydlíšti přelil chemickou látku metanol v koncentraci 99,5 % o výšce hladiny cca 7 cm, kterou předal mladistvé XXXXX, která tam vykonávala společně s J.G. odbornou práci, za účelem přimíchání chemické látky metanol v koncentraci 99,5 % nezletilému J.G. do jeho plastové láhve s pitím, která se v době, kdy všichni spolužáci, včetně učitelů, odešli na prodejní plochu, pod záminkou, že jde ještě na toaletu, vrátila do společných prostor pro odpočinek a kolem 10:45 hod. dne 13. 11. 2024, nalila nezletilému J.G. metanol v množství nejméně 89,28 ml., do jeho volně odložené plastové láhve zelené barvy o objemu 1,5 l zn. Mattoni borskev a láhev zpět položila na stůl volně přístupné místnosti, čímž vytvořila smrtelnou směs minerálky a metanolu s koncentrací 9,3 obj. %, načež se J.G. kolem 12:00 hod. v rámci přestávky ve výuce ze své láhve napil, kdy po vypití přibližně 3-4 dcl ucítil divnou pachut' nápoje, škrábání v krku a točení hlavy, kdy od dalšího požívání nápoje upustil a informaci o podivné chuti jeho pití předal učitelkám školy, které se v rámci následného šetření pro podezření, že v pití nezletilého J.G. se nachází alkohol – vodka, tuto směs postupně v malém množství pozřely, a to nejprve A.Ž., nar. [REDAKCE], pak K.P., nar. XXXXX, a nakonec J.M., nar. XXXXX, a nápoje se napil i student školy nezletilý M.K., nar. XXXXX, když obviněný J.S. a mladistvá XXXXX takto učinili za situace, kdy si byli plně vědomi účinků a možných následků po požití této nebezpečné chemické látky metanol v koncentraci 99,5 %, jelikož z jejich předchozí komunikace na platformě WhatsApp je zřejmé, že obviněný J.S. informoval mladistvou XXXXX o tom, že v minulosti již metanol podal svému stráci a tento v důsledku požití metanolu zemřel, a současně jí zaslal fotografie lahve s metanolem, na které byla etiketa s piktogramy,

kdy jen díky shodě náhod, šťastným okolnostem, podáním antidata a poskytnutím okamžité lékařské pomoci nedošlo k smrti poškozených nebo k vážným zdravotním komplikacím, včetně poškození zraku nebo metabolické acidózy,

a navíc mladistvá XXXXX si musela být vědoma toho, že v případě ponechání takto namíchané směsi metanolu v PET láhvi zelené barvy o objemu 1,5 l zn. Mattoni borskev na stole uvnitř volně přístupné společenské místnosti, může dojít k vypití obsahu PET lahve i jinými nahodilými osobami, kdy v rámci pedagogického šetření na místě se za její přítomnosti z láhve modré barvy o objemu 1,5 l od nápoje zn. Magnesia jemně perlivá, v níž byl pouze metanol, nalezené v její skříňce, napily učitelky A.Ž. a K.P..

2. U hlavního líčení mladistvá i obžalovaný po poučení předsedou senátu dle § 206a odstavec 1 trestního řádu shodně uvedli, že nechťjí prohlásit vinu.
3. Mladistvá u hlavního líčení podle § 206d trestního řádu prohlásila ve shodě se státní zástupkyní za nesporné, že od obžalovaného J.S. převzala zmačkanou plastovou láhev modré barvy o objemu 1,5 l od nápoje značky Magnesia jemně perlivá s obsahem chemické látky metanol v koncentraci 99,5 %, o výšce hladiny cca 7 cm a metanol nalila nezletilému J.G. v množství nejméně 89,28 ml do jeho volně odložené plastové láhve zelené barvy o objemu 1,5 l a následně tuto láhev položila

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

na stůl ve volně přístupné místnosti a tím vytvořila smrtelnou směs minerálky a metanolu s koncentrací 9,3 %.

4. Obžalovaný u hlavního líčení podle § 206d trestního řádu prohlásil ve shodě se státní zástupkyní, že opatřil dva kusy láhve, každou o objemu jednoho litru, chemické látky metanol v koncentraci 99,5 % a předal jednu zmačkanou plastovou láhev modré barvy o objemu 1,5 l od nápoje značky Magnesia jemně perlivá s obsahem chemické látky metanol v koncentraci 99,5 % o výšce hladiny cca 7 cm mladistvé XXXXX za účelem pomsty spolužákovi mladistvé XXXXX J.G..
5. Vzhledem k tomu, že mladistvá i obžalovaný označili některé části objektivního jednání za nesporné a totožně učinila státní zástupkyně, která za nesporné označila všechny skutečnosti v obžalobě, když některé další části průběhu skutku, vzhledem k výpovědi mladistvé i obžalovaného, nepochybně samy o sobě sporné nejsou, neboť mladistvá ani obžalovaný je nerozporují, se soud v rámci provedeného dokazování zaměřil na skutečnosti podstatné pro posouzení subjektivní stránky trestného činu jímž byli oba uznáni vinnými, jakož i obecně ve vztahu k dané právní kvalifikaci.
6. Mladistvá u hlavního líčení uvedla, že /anonymizováno/.
7. Ke své osobě mladistvá uvedla, že podala přihlášku do XXXXX na obor XXXXX, byla přijata, do té doby ji nikde nepřijali. Není proti ní vedeno žádné jiné trestní řízení. Měla s bývalým přítelem „magistrát“, on si něco na ni vymyslel, co nebyla pravda a momentálně se to pozastavilo, řízení není skončené. Prý mu údajně měla rozbít obličej boxerem, měla si na něj pozvat nějaké kluky. Bývalý přítel se jmenoval P.B..
8. Obžalovaný J.S. u hlavního líčení vypověděl, že se cítí být vinen tím, že jí to dal, lituje všeho, co se stalo, nechtěl samozřejmě nikomu ublížit. Když za ním mladistvá přišla, že jí bylo ubližováno, tak jí chtěl pomoci. Nesouhlasí s tím, že jí to dal s úmyslem, aby to jemu nalila do pití, nebyl to jeho úmysl. K samotné výpovědi mladistvé obžalovaný uvedl, že si myslel, že to nalije sama sobě do pití, že to bude jako s tím projímadlem. Souhlasí s popisem skutku uvedeným v obžalobě. Nechtěl nikomu ublížit, neměl úmysl nikoho zabít. Nesouhlasí s právní kvalifikací. Souhlasí i s tím, že jí to dával za účelem pomsty, že se mu to dostane do dispozice. A nesouhlasí s tím, že metanol měl být přimíchán J.G. do jeho láhve s pitím. K samotnému skutku obžalovaný uvedl, že M. za ním přišla tři týdny předtím, že jí pije to pití, že si dala projímadlo do svého pití a ten kluk se toho napil, pak dva dny nebyl ve škole, jenže potom po dvou, třech dnech za ním přišla s tím, že jí to pije pořád, že neví, co má dělat, byla z toho celá ztrápená, říkala, že jí je pořád ubližováno, tak jí chtěl pomoci a chtěl ji povzbudit řečmi, tak jí začal psát ty zprávy, samozřejmě to nemyslel vážně. Nikdy by nikomu nebyl schopný ublížit. Mladistvá byla jeho přítelkyně, do poslední chvíle jí důvěřoval, snažil se jí pomoci ve všem, co potřebovala. Metanol nakoupil v Polsku, protože je tam levnější. Bral to jako takovou vzpomínku na metanolovou kauzu, ale také kvůli tomu, že může sloužit pro zvyšování výkonu motoru jako přísada do nafty. Slyšel o metanolové kauze, co „tady byla“, slyšel i o tom, že se může oslepnout, případně, že někdo umřel. Mladistvé ze srandy řekl, že to dával dalším lidem, což ale není pravda. Nikomu by, zejména z vlastní rodiny, neublížil. Toto jí napsal. Ke komunikaci s mladistvou uvedl, že to psal tak s humorem, nemyslel to vážně, nebyl by schopen nikomu ublížit. Je pravda, že v jedné části komunikace metanol označuje za jed, „ona tam něco vzpomínala, ale že by se bavili přesně ne, ale o těch látkách a o tom, tak to jo“. Sám vnímá rozdíl mezi projímadlem a jedem. Sám nikdy nebyl svědkem šikanózního jednání vůči mladistvé. Mladistvá mu uváděla, že jí J.G. slovně napadá, uráží, zmiňovala napadení lokty a hlavně že jí pil to pití. Když mu mladistvá, tvrdila, že dává projímadlo do svého pití, tak z toho logicky usoudil, že dá i metanol do svého pití a kdyby se náhodou napil, tak by mu bylo špatně. Kdyby věděl, že to dá do jeho pití, tak by jí to nedával. Co se týká předaného množství, tak uvedl, že nechtěl, aby to mělo vážnější následky, chtěl jenom, aby se toho napil, aby mu bylo špatně. Se smrtelnou dávkou neměl zkušenosti, takže nevěděl, jaká dávka by byla ta, která by mohla něco vážného způsobit. Nezná žádné hodnoty metanolu, koncentrace, kolik by toho mohl dát, aby nenastal závažný následek. Normálně to vzal od ruky a nalil toho trochu. Nechtěl, aby to mělo vážnější důsledky. Na otázku, jak věděl, že by ta

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

trocha nebyla způsobila k závažnému následku, obžalovaný odpověděl, že to právě nevěděl. Nevzpomíná si na množství ohledně domluvy, kolik jí toho dá. Sama mladistvá mu o množství nic neříkala, chtěla jenom něco nalít do toho pití, aby jí to nepil. O množství neříkala nic. Mladistvé říkal, aby toho tam dala jenom půlku, aby to nikomu moc neublížilo. Na otázku, zdali skutečně bylo domluveno, že to půjde do její láhve, obžalovaný uvedl, že když za ním přišla, že si dala do své láhve projímadlo, tak myslel, byl přesvědčen, že to dá sama sobě do pití, kdyby se toho případně napil. Co se týká výpovědi mladistvé v té části, že existovala domluva na tom, že to půjde přímo do láhve J.G., k tomu obžalovaný uvedl, že to neříkala, že si myslel, že to dá do svého pití, když jí to pil, aspoň takto to pochopil. Na otázku, zdali byla domluva, komu se to tam dá, obžalovaný uvedl, že s ní byl domluvený, že jí to zaveze do Tesca a to bylo všechno. Nebyla přímá domluva o tom, do jaké láhve se to dá. Informace, které měl od mladistvé týkající se šikany, si nějak neověřoval. Co se týká komunikace mezi nimi, tak jí chtěl ukázat, že se o ni dokáže postarat, ale nemyslel to vážně. Co se týká psaného vyjádření „nikdy nám už nikdo života nebude ničit, budeme konat pomstu“ nebo skutečnosti ohledně otrávení členů rodiny strýce, tak jí chtěl ukázat, že jí dokáže pomoci, nemyslel to vážně, jen před ní blbě machroval. Asi tak dva týdny, možná týden před tím, než se to stalo, řekl mladistvé, že to byla frajeřina, že to není pravda. Nedokáže si vybavit přesné datum, kdy jí to řekl, ale myslí si, že jí to říkal, když ji doprovázel na autobus. Není pravda, že na začátku řízení tvrdil, že metanol dal dalším osobám, že na to zemřely. Hned ze začátku jí říkal, že jí to řekl ze srandy. Tehdy měl doma jenom metanol a ředidlo a když mladistvé došlo to projímadlo, tak jí to dal, aby měla nějakou náhradu. Myslel to tak, aby mu bylo maximálně špatně, kdyby se toho napil z jejího pití, aby jí to pak nebral. Mladistvá mu říkala, že jí to pořád pije, že jí došlo projímadlo. Obžalovaný se vyjádřil i k předestřené části své výpovědi, kdy hovořil o „Xanaxu“ a jiných, k tomu uvedl, že to je pravda.

9. Svědkyňe A.Ž. vypověděla, že /anonymizováno/
10. Svědkyňe K.P. vypověděla, že mladistvá /anonymizováno/
11. Svědkyňe J.M. vypověděla, že /anonymizováno/
12. Svědék J.G. vypověděl, že /anonymizováno/
13. Svědék M.K. vypověděl, že /anonymizováno/
14. Svědék P.B. vypověděl, že /anonymizováno/
15. Svědkyňe O.Č. vypověděla, že /anonymizováno/
16. Svědék L.K. vypověděl, že mladistvou zná asi osm let. Poslední čtyři roky je ve vztahu s její matkou R.D., jsou partneri. Nežijí ve společné domácnosti. Prakticky je u nich doma každý den. Viděl na M. asi tak dva měsíce nazpět, že má nějaký problém, byla zamlklá, ptal se jí, co se děje, zda je to něco ve škole, tak říkala, že má problémy přímo v její třídě, ale nechtěla říct nic konkrétního s tím, že to bude řešit s J. S.. On apeloval i na J., aby M. s jejím problémem ve škole pomohl, protože věděl od M. víc informací, na to mu odpověděl, že by to vyřešil rád, ale že ti kluci jsou v podstatě z jeho rodiny, že jsou v tom nějakí cizinci. J. začal ze srandy vykládat, že „tak já mu dám do pití trochu metanolu, že mu z toho bude blbě“, že už to na někom zkoušel, že už to někomu dával. Myslel si celou dobu, že to, co říká, je sranda. To na něj také vyjel, jestli se nezbláznil, jestli si nepamatuje, jaký byl průser v XXXXX s tím metanolem v Likérce Drak. Říkal mu, aby se na to vykašlal, aby to nikomu nedával, že může oslepnout nebo i umřít. Na to mu odpovídal, že už to sám vyzkoušel, že se toho taky sám napil, že se mu nic nestalo. Na to mu řekl, že si má dělat, co chce, ale hlavně, aby to nedával M., nebo že ho zabije. Vůbec neví, kde na takový nápad přišel. Potom byl klid, oni se spolu rozešli, pak dal J. na Facebook fotografii s P., kde popíjejí, a když se potkali po nějaké době, tak mu k té fotografii řekl, že v tom měl být metanol. Na to mu řekl, jestli není blázen, jestli ji chce zabít a on mu řekl, že to má pod kontrolou, že se nic stát nemůže. Ještě říkal, že to pil s nějakými dvěma muži z XXXXX. Potom psal J., chtěl se dozvědět, co se vlastně stalo a kdo to vymyslel, on mu od začátku tvrdil, že mu M. psala ze školy, že by potřebovala pro

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

kamaráda vodu do ostříkovačů, že jí to dovezl, ale nevěděl, co s tím chce udělat. Říkal, že to, co ona udělala, že je to hrozné, nato ho konfrontoval s tím, že mu M. říkala něco jiného s tím, že vymysleli to, o čem se předtím bavili nebo spíš to, co říkal on, to znamená, že dá trochu metanolu do pití. J. to popíral, že si to vymyslela, že kdyby věděl, co s tím chce udělat, tak by jí to nedal. Podle něj je mladistvá celkem chytrá a kdyby nebyla tak líná, tak by s ní nebylo „takové těžké pořízení“. Doslechl se, že problémy M. měla s nějakým spolužákem, nějakým G., pořád je varovala před nějakým J., říkala, že z něj má strach. Říkala něco v tom smyslu, že jsou schopni sehnat tak 20 lidí a že policajti potom nebudou stíhat, nám pomáhat nebo je zachraňovat. Napodruhé byla M. přítomna rozhovoru s J.S. ohledně, když se bavili o metanolu, to bylo u nich doma, nejspíš přítomna byla, ale duchem byla asi někde jinde.

17. Ve věci byli vyslechnuti R.D., matka mladistvé a J.S., otec mladistvého, kteří s odkazem na svůj poměr vůči mladistvé a obžalovanému odmítli vypovídat. Dále byli v přípravném řízení vyslechnuti svědci J. G., S.K., P.Z. a V.S., tyto výpovědi byly čteny dle § 211 odst. 1 trestního řádu, nicméně výpovědi těchto svědků neobsahují žádné podstatné skutečnosti.
18. Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie znalcem doc. RNDr. Petera Ondry, CSc. Ze závěru tohoto znaleckého posudku vyplývá, že metanol je běžnou smyslovou analýzou neodlišitelný od etanolu s tím, že hlavní toxické projevy metabolitů nastupují později, cca za 6–12 hodin, v kombinaci s alkoholem až za 36 hodin. Minimální toxická dávka čistého metanolu je 0,1 ml/kg, v průměru se udává 10 ml pro dospělého, ale bylo popsáno oslepnutí po 10 mililitrech a smrt dokonce po 6–10 mililitrech. Hladina metanolu v krvi 0,20 g/l již nutně vyžaduje léčbu antidotem, kterým obvykle bývá etanol. Smrtelná dávka metanolu je 30–100 (–200) ml, v průměru asi 1 ml/kg, ale při léčbě bylo přežito užití 500–600 ml čtyřicetiprocentního metanolu. Objektivnější pro posouzení intoxikace je zjištění koncentrace kyseliny mravenčí v krvi postižené osoby, maximální koncentrace kyseliny mravenčí v krvi je 1–2 dny po požití metanolu. Fyziologická hladina kyseliny mravenčí v krvi se udává do 10 mg/l a toxická je nad 100 mg/l. Při koncentraci kyseliny mravenčí nad 200 mg/l se obvykle vyskytnou poruchy vidění a metabolická acidóza. Při koncentraci na 500 mg/l jde o těžkou otravu. Metodou plynové chromatografie byla v modré PET láhvi, označené Magnesia, zjištěna koncentrace metanolu 91,9 % a v zelené PET láhvi, označené Mattoni, koncentrace metanolu 9,3 % objemu. Toxikologickým vyšetřením krve J.G. byla zjištěna koncentrace etanolu 0,05 g/kg a metanolu 0,06 g/kg. Přítomnost kyseliny mravenčí nebyla prokázána. Z toxikologického hlediska jde o hodnoty nevýznamné. Toxikologickým vyšetřením v krvi M.K. byla zjištěna koncentrace etanolu 0,06 g/kg a metanol nebyl prokázán, stejně tak kyselina mravenčí v krvi. Míra ovlivnění M.K. metanolem byla nevýznamná. Toxikologickým vyšetřením byla v krvi K.P. zjištěna koncentrace etanolu 0,25 g/kg a metanol nebyl prokázán, přítomnost kyseliny mravenčí v krvi nebyla prokázána. Míra ovlivnění K.P. metanolem byla nevýznamná. Toxikologickým vyšetřením byla v krvi A.Ž. zjištěna koncentrace etanolu 0,09 g/kg a metanolu 0,02 g/kg. Přítomnost kyseliny mravenčí nebyla v krvi prokázána. Z toxikologického hlediska byla míra ovlivnění metanolem nevýznamná. Toxikologickým vyšetřením byla v krvi mladistvé XXXXX zjištěna koncentrace etanolu 0,02 g/kg a metanolu 0,02 g/kg. Přítomnost kyseliny mravenčí nebyla v krvi mladistvé prokázána. Z toxikologického hlediska bylo ovlivnění mladistvé metanolem nevýznamné.
19. Z doplňku znaleckého posudku ze dne 13. 12. 2024 vyplývá, že celkový objem tekutiny v zajištěné modré plastové PET láhvi s etiketou Magnesia, vydané A.Ž., činí 115 ml. Objem tekutiny obsažené v zelené PET láhvi, označené etiketou Mattoni, byl zjištěn ve výši 960 ml. Z uvedeného plyne, že 100 ml této tekutiny obsahuje 9,3 ml metanolu a v celém objemu tekutiny, tj. v 960 ml tekutiny je obsaženo 89,28 ml metanolu. Vzhledem k této skutečnosti lze uvést, že vypití 960 ml tekutiny s koncentrací metanolu 9,3 % objemu je pro uživatele smrtelnou dávkou, požití cca 110 ml tekutiny s koncentrací 9,3 % je pro uživatele minimální toxickou dávkou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

20. U hlavního líčení znalec doc. RNDr. Peter Ondra vypověděl, že minimální toxická dávka čistého metanolu je asi 0,1 ml na kilogram hmotnosti, v průměru se udává 10 ml u dospělého člověka, ale byly popsány i případy oslepnutí po 10 ml, smrt dokonce po 6–10 ml. Metanol cítit není, běžný laik ho nepozná. Co se týká zelené láhve Mattoni broskev, kde bylo 960 ml tekutiny s obsahem 89,28 ml metanolu, tak teoreticky mohlo jít o smrtelnou dávku, ale jsou to extrémní informace nebo informace, které se týkají některých extrémních případů. Záleží na tom kdy je u pacienta podáno antidotum, do jaké míry se metanol stihne přeměnit na kyselinu mravenčí a těch 10 ml, o kterých se zmiňoval, je taková ta extrémní, krajní poloha, při které teoreticky k tomu může dojít. Co se týká smrtelné dávky, úplně se to nedá říct, teoreticky může být i smrtelná dávka kolem těch 100 ml s koncentrací 9,3 % metanolu, ale i u požívání alkoholu existuje tzv. intra a interindividuální variabilita účinku v závislosti na tom, za jakých okolností se alkohol požije, takže se to nedá úplně zobecnit.
21. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalce MUDr. Petra Nedomy a z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, znalce [REDACTED], týkající se obžalovaného J.S., vyplývá, že u obžalovaného není diagnostikována žádná forenzně významná duševní choroba či porucha a rozpoznávací i ovládací schopnosti obžalovaného byly ve vztahu k projednávanému skutku zcela zachovalé. Pokud by byl obžalovaný v den spáchání činu ovlivněn předchozím sniffingem toluenu, pak by mohlo dojít k nepodstatnému snížení jeho ovládacích schopností ve vztahu k danému skutku. Pobyť obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a nevyžaduje uložení žádné z forem ochranného léčení. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení a podmínky pro uložení zabezpečovací detence nejsou dány. Obžalovaný netrpí takovou duševní chorobou či poruchou, která by predikovala úvahu o zvýšené míře agresivity. Po skončení základní školy obžalovaný nastoupil do učebního oboru XXXXX, v roce 2020 byl vyšetřen psychologicky z důvodů, že se na internátě dožadoval zvláštního zacházení, začal mluvit o tom, že trpí XXXXX. Obžalovaný znalcům popřel původní úmysl ve smyslu přimíchání metanolu do pití poškozeného, sám si byl vědom účinků dané dávky, sledoval tzv. metanolovou kauzu. Na věci se domluvil s mladistou několik dnů předem. Obžalovaný vykazuje sklony k závislosti na návykových látkách. Závěry o struktuře osobnosti jsou v souladu s předchozími zjištěními odborných vyšetření o přítomnosti /anonymizováno/. Nebyly zjištěny žádné známky poruchy autistického spektra. Ani při aktuálním vyšetření nebyly patrné charakteristické projevy z tohoto okruhu potíží. Intelektová úroveň obžalovaného odpovídá středu pásma průměru populace. Obecně je schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Hodnotová orientace obžalovaného je obecně prosociální, udržuje blízké vztahy, má zájem o práci ve svém oboru, vybudování vlastní rodiny, nicméně některé jeho zájmy (jako například fascinace metanolem, heparinem apod.) odráží jeho nezralost a potřebu si zvyšovat sebehodnotu. Svůj čin zpětně vnímá jako neadekvátní, hloupý, nedochází mu však plně závažnost následků jeho jednání. Vývoj osobnosti obžalovaného ještě není úplně ukončen, očekává se určité dozrávání. Prognóza tohoto vývoje je nejistá. V anamnéze se vyskytují poruchy opozičního vzdoru a sklony k závislosti, což jsou podstatné rizikové faktory a posuzovaný může být náchylný k negativním ovlivněním vězeňskou subkulturou.
22. Znalec psycholog k osobnosti obžalovaného uvedl, že ji lze charakterizovat jako nezralou s akcentovanými rysy impulsivity, které se projevují ve zbrklosti myšlení i v jednání. Obžalovaný vykazuje sklony k závislosti na návykových látkách. Nebyla zjištěna porucha autistického spektra. Obecná věrohodnost obžalovaného je z psychologického hlediska zachovaná. Nebyly zjištěny sklony k agresivnímu či trestnému jednání. Motivace jednání obžalovaného jako pomoc své kamarádce – bývalé přítelkyni a potrestání poškozeného, který měl na kamarádku verbálně útočit, se jeví v souladu se závěry o osobnosti obžalovaného – jeho nezralosti, sklony k impulsivitě, myšlení i jednání a sklony k vyvyšování se. Jednalo se o připravený a cílený čin. U hlavního líčení znalec MUDr. Petr Nedoma k části svého znaleckého posudku týkající se tzv. opozičního vzdoru uvedl, že se to týká raného období, jsou to termíny, které používají dětské psychologové nebo

psychiatrii. [REDAKCE] u hlavního líčení uvedl, že co se týká možných prvků závislosti obžalovaného na mladistvé, tak nebylo zjištěno nic patologického, nápadného. Obecně platí, že lze přilnout k někomu víc, než je obvyklé, ale v daném případě to nebylo v patologické míře. Obžalovaný není zvýšeně sugestibilní osobností. Znalec konstatoval u obžalovaného oslabené sebevědomí, neboť zralá osobnost se pozná podle toho, že má dostatečně pevné sebevědomí. Sebevědomí obžalovaného znalec označil jako nedovyvinuté, křehké, proto si ho obžalovaný snaží vylepšit tím, že bude něčím zajímavý, což je to, co je v historii popsáno jako porucha opozičního vzoru. Obžalovaný se sice nechá strhnout, ale směrem, který si vybere, ne, že by ho někdo dotlačil k něčemu, co on sám nechce, není takto ovladatelný. Dělá impulsivní rozhodnutí v nějaké oblasti, která ho sama něčím přitáhne. Co se týká možného následku požití metanolu, tak dle znalce si obžalovaný ze svého pohledu dostatečně dané neuvědomoval, i po tom, co celá věc proběhla, když byl ve vězení, tak říkal, že mu není tak líto těch dvou, kteří se měli dopouštět verbální agrese na slečně obžalované. On pořád ještě nedohlížel, že tím mohl způsobit smrt nebo těžké poškození orgánů. Bylo to nedomyšlené, nepromyšlené, netušil, kolik se ten člověk může napít z té láhve. Dle názoru znalce mu nedochází závažnost, jak blízko to bylo velmi vážným následkům.

23. Osobnost a přičetnost mladistvé byly vyhodnoceny znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace mimo jiné dětská a dorostová, MUDr. Kateřinou Černekovou a z oboru psychologie, odvětví klinická psychologie PhDr. Petrem Štěpaníkem, jejich společným psychiatrickým a psychologickým znaleckým posudkem (viz č. l. 670–692 spisu).
24. Psychiatrickým vyšetřením bylo zjištěno /anonymizováno/
25. Psychologickým vyšetřením bylo zjištěno, že osobnost mladistvé je /anonymizováno/
26. U hlavního líčení znalkyně MUDr. Kateřina Černková uvedla, že /anonymizováno/.
27. Znalec PhDr. Petr Štěpaník u hlavního líčení vypověděl, že mladistvá /anonymizováno/
28. Na č. l. 549–594 se nachází screenshoty komunikace mezi [REDAKCE] a osobou označenou jako P.S. Na počátku této komunikace se L.K. ptá P.S., zdali „to ona říkala, jestli K., že chce něco, aby se otráвила“. Ta na to odpovídá „musel by poldům to říct, že ta holka chtěla jed, jojo, asi to měla v plánu“. Dále později píše „J. udělal chybu, on to nechtěl dovězt, ta K. by ho furt otravovala.“
29. K obsahu mobilního telefonu značky Samsung Galaxy Note 8, vydaného dle protokolu o vydání věci dne 13. 11. 2024, stolního počítače značky Lenovo, flash disku značky Kingston, externího disku značky Armor SP a paměťové karty Ultra high speed adapter a mobilního telefonu značky Samsung SM – A300FU soud dle § 213 odst. 1 trestního řádu jako listinný důkaz provedl protokol o dílčím vyhodnocení zálohy dat (č. l. 383–388), totožně se týká i mobilního telefonu mladistvé značky Huawei model ANE-LX1, jak vyplývá z protokolu o provedení zálohy dat a zpřístupnění dat (č. l. 393 a 394 a 397–410). Tímto způsobem byla zajištěna komunikace mladistvé a obžalovaného na platformě WhatsApp v období ode dne 24. 10. 2024 do 13. 11. 2024. Dne 24. 10. 2024 obžalovaný píše mladistvé „zlato, však v pohodě, kdyžtak něco vymyslím, nám už nikdo životy ničit nebude, prožili jsme si oba svoje a už nebudeme jen oběti, ale budeme konat pomstu“. 29. 10. 2024 obžalovaný zasílá mladistvé obrázek láhve metanolu s jasně viditelnou koncentrací 99,5 %, s poznámkou „víš, opravdu nám nebude nic stát v cestě“. Dne 5. 11. 2024 obžalovaný píše „ahojky, tak si vem, že mě začaly taky chytat ledviny. Doufám, že jsi v pohodě, když tak, kdyby ten G. ti dal pití, tak vím, co mu uděláme“. V další zprávě obžalovaný píše „asi ti nějaké projímadlo nezbylo. Bych to i jen tak ze srandy dal do alkoholu, ať je pak ten večer zajímavý“. Dále obžalovaný píše „oba máme dva světy a je na čase trestat ty, kteří nám vběhli do plánu, všechny bez rozdílu“. Dne 7. 11. 2024 obžalovaný píše „víš, nikdy bych nedovolil nikomu, aby mi ublížil, takže to chápeš“, mladistvá odpovídá „chápu tě“, dál obžalovaný pokračuje „ale asi částečně nebo nic se mi nestane“. Další je „chápeš to, že mně otec nevěří, že jsem vlastně otrávil ty mé dvě oběti z minulosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

a to nemyslím M. Víš, přemýšlím, co i s těmi, co mi ubližují“, na to mu mladistvá píše „aha, aspoň to vím“ a dále píše „budu si vyčítat, že kvůli mně zabíjíš lidi“. V další komunikaci obžalovaný píše „už jen stačí doufat si a když tak zvýšit dávku. Doufám, že se máš hezky“, mladistvá odpovídá „ani ne“. Obžalovaný zasílá obrázek, na kterém je on sám, zřejmě s P.S., oba dva drží v ruce sklenice s tekutinou, k tomu je text „vypadá ten obsah sklenic stejně, že?“, mladistvá reaguje „proč mi to posíláš?“, obžalovaný k tomu píše „na ni se vykašli, jde o ten chlast, víš, má v tom metanol. Hele, ublížili dost nám a já to teď nenápadně vracím, prosím tě, neplakej, bude to potom lepší, slibují, pomohu tobě a ty zase mě, víš, nechci“, dále se obžalovaný dotazuje, zdali má ještě účet na Alegru, na to odpovídá mladiství, že ano. Obžalovaný spíše „OK, mohu večer zavolat, ať se domluvíme na té dávce“, na to mladiství odpovídá „jo“. Obžalovaný reaguje „vidíš to, jsi skvělá, víš, nerad bych, aby se ti něco stalo, víš, byli jsme spolu místy štěstí a chtěl bych, abysme dále byli“. Dne 13. 11. 2024 obžalovaný píše „no, za chvíli jsem tam, kdyžtak pokud by to šlo, byl bych radši, kdybysme to předali venku a radši to dám do tašky“. Dále obžalovaný píše „a půlku z toho si nech, ju a zbytek namíchej“, mladistvá na to reaguje „já stejně nemám jídlo s sebou“.

30. Z protokolu o vydání věci vyplývá, že A.Ž. dne 13. 11. 2024 vydala jeden kus plastové láhve zelené barvy 1,5 l značky Mattoni broskev s obsahem neznámé kapaliny v nezjištěném objemu a dále jeden kus plastové láhve modré barvy 1,5 l značky Magnesia jemně perlivá, láhev promačkaná, s obsahem neznámé kapaliny, nezjištěného objemu.
31. K okolnostem týkajícím se zajištěných věcí, konkrétně jednoho kusu plastové láhve s názvem PURE CHEMICAL, ALKOHOL METANOL 99,5 % byl proveden důkaz odborným vyjádřením z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické chemie a fyzikální chemie, z něž vyplývá, že v bílé plastové láhvi s červeným uzávěrem označené etiketou PURE CHEMICAL, ALKOHOL METANOL 99,5 % alkohol metylowy se nachází metanol v uvedené koncentraci.
32. Dále byly provedeny další listinné důkazy dle § 211 odstavec 3 trestního řádu, konkrétně se jedná o náčrtek místa položení kontaminovaného pití na stole, situační náčrtek, protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace, protokoly o vydání věci včetně fotodokumentace, úřední záznam o šetření k obsahu plastové lahve, odborné vyjádření HZS ZIK ke složení tekutiny, průvodní list k výrobku metanol, protokol o zpřístupnění dat, protokol o provedení zálohy dat vydaných věcí, protokol o vyhodnocení zálohovaných dat, protokol o provedení prohlídky průmyslového areálu [redacted] včetně fotodokumentace, lékařské zprávy, protokol o analýze kamerových záznamů OD Tesco XXXXX, odborné vyjádření v oboru kriminalistika, odvětví chemie a fyzikální chemie, odborné vyjádření v oboru kriminalistika, odvětví genetika, zprávy škol a výchovné zprávy ZŠ XXXXX, Střední škola a Centrum odborné přípravy XXXXX, Odborné učiliště a Základní škola XXXXX, Základní škola XXXXX, výchovná zpráva OSPOD MěÚ XXXXX, opisy z evidence přestupků a z evidence rejstříku trestů. K takto provedeným listinným důkazům soud konstatuje, že vzhledem k závěrům vyplývajícím z provedeného dokazování a tedy k níže rozvedeným skutkovým zjištěním, dále vzhledem označení některých skutečností obžalovaným a mladistvou za nesporné, se jeví nadbytečná podrobná rekapitulace těchto důkazů.
33. Po takto provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že žalovaný skutek se stal způsobem popsáním ve výrokové části rozsudku, že je trestným činem a ten spáchali mladistvá XXXXX a obžalovaný J.S..
34. Obecně lze konstatovat, že po provedeném dokazování soud vzal za prokázané v podstatě všechny skutečnosti vyplývající z podané obžaloby, když samotné jednání v obžalobě popsané lze z pohledu soudu rozdělit na tři části. V první řadě se jedná o část jednání týkající se poškozeného J.G., který byl objektem jakési pomsty ze strany mladistvé a obžalovaného. Následně se jedná o tu část průběhu skutku týkající se učitele A.Ž., K.P., J.M. a studenta M.K., kteří se dostali do kontaktu s metanolem, ochutnávali ho při zjišťování obsahu pití, které jim předtím donesl J.G. s podezřením, že mu do pití někdo něco dal, asi alkohol. Konečně je to ta část skutku, která se týká pouze

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

mladistvé XXXXX, jednání spočívající v dalším hledání toho, co bylo přilito do láhve J.G., šlo o situaci odehrávající se v dívčích šatnách, kdy se za přítomnosti mladistvé a K.P., A.Ž. napila metylalkoholu z modré láhve o objemu 1,5 litru s obsahem 99,5 % metanolu, aniž by jí mladistvá od toho odradila.

35. Mladistvá i obžalovaný se ke skutku kladeného jim obžalobou za vinu částečně doznali, neboť mladistvá po poučení § 206a trestního řádu vypověděla, že neví, respektive těžko říct, jestli se cítí být vinna či nevinna, ano, přiznává svou chybu a udělala to. Cítí se být vinna, souhlasí s popisem skutku tak, jak je uveden v obžalobě, nesouhlasí s právní kvalifikací, který je kvalifikován jako trestný čin vraždy. Obžalovaný poté, co byl dle § 206a odst. 1 trestního řádu vyzván k vyjádření ohledně skutečností uvedených v obžalobě, uvedl, že se cítí být vinen, že jí to dal, lituje všeho, co se stalo, nechtěl samozřejmě nikomu ublížit a nesouhlasí s tím, že jí to dal s úmyslem, aby jemu to nalila do pití, to nebyl jeho úmysl. Vzhledem k tomu, že státní zástupkyně po přednesu obžaloby označila veškeré skutečnosti v obžalobě uvedené za nesporné, tak s ohledem na postup dle § 206d trestního řádu, kdy mladistvá i obžalovaný označili za nesporné samotné *opatření dvou láhví, každá o objemu jednoho litru metanolu v koncentraci 99,5 % obžalovaným J. S., následné předání zmačkané plastové láhve modré barvy o objemu 1,5 l od nápoje značky Magnesia jemně perlivá s obsahem chemické látky metanol v koncentraci 99,5 % o výšce hladiny cca 7 cm mladistvé za účelem pomsty spolužákovi J.G., převzetí této láhve mladistvou a nalití metanolu nezletilému J.G. v množství nejméně 89,28 ml do jeho volně odložené plastové láhve zelené barvy o objemu 1,5 l a následné položení této láhve na stůl ve volně přístupné místnosti a tím vytvoření smrtelné směsi minerálky a metanolu s koncentrací 9,3 %, soud upustil od dokazování těchto skutečností.*
36. Co do objektivní stránky, tak soud mohl vzít za prokázaný průběh skutkového děje popsáního ve výrokové části rozsudku, a to včetně existence předchozí domluvy mladistvé a obžalovaného na podání metanolu z důvodu pomsty poškozenému J.G.. Byť mladistvá a obžalovaný existenci předmětné domluvy neoznačili jako nespornou skutečnost ve smyslu § 206d odst. 1 trestního řádu, tak její existenci vzal soud za prokázanou, vyplývá z obsahu jejich výpovědí, ani jeden z nich něco takového nepopřel, a konečně dané vyplývá i z celého následného jednání a komunikace mezi nimi vedené. Mladistvá vypověděla, že s metanolem to napadlo obžalovaného. Existenci domluvy mladistvé a obžalovaného prokazuje jejich vzájemná komunikace, kterou mezi sebou vedli prostřednictvím platformy WhatsApp, kdy obžalovaný zasílá fotografie láhve metanolu, následně uvádí „kdyby ti ten G. bral pití, tak vím, co mu uděláme“. V jedné z komunikací se domlouvají přímo, že si večer zavolají a domluví se na „té dávce“. Vzhledem ke shora uvedenému tak soud vzal bez důvodných pochybností za prokázanou předmětnou dohodu mladistvé a obžalovaného, ovšem oproti obžalobě nikoliv na tom, že mladistvá metanol od obžalovaného nalije do pití J.G.. Tuto skutečnost obžalovaný od počátku trestního řízení rozporoval, uváděl, že na ničem takovém domluvení nebyli, naopak byli domluveni, respektive on sám vzhledem k situaci a komunikaci s mladistvou počítal s tím, že metanol nalije do své láhve tak, jak už to učinila předtím s projímadlem a v podstatě na J.G. tímto způsobem nastraží past v očekávání, že se ze své láhve napije. U hlavního líčení obžalovaný připustil, že přímá domluva na tom, do jaké láhve mladistvá metanol nalije, nebyla a nebyla ani žádná domluva na tom, že ona to dá přímo do pití nezletilému, tedy nebyli domluveni na to, kam to půjde. Mladistvá naproti tomu uváděla k této části, že s obžalovaným byli domluveni na tom, že se to dá do pití J.G.. Vzhledem k návaznosti celého jednání na mladistvou tvrzenou a popisovanou situaci s užitím projímadla, které měla dát do svého pití a kterého se nezletilý J.G. měl napít, s ohledem na jejich vzájemnou komunikaci, soud nemohl vzít za prokázanou domluvu tak, jak ji mladistvá popisuje, tedy že metanol od obžalovaného nalije do láhve s pitím J.G.. Bezpochyby však jde o situaci, kdy i obžalovaný byl seznámen s tím, že metanol, který předává mladistvé, je určen právě pro J.G. a je zde jasné očekávání toho, že se metanolu napije, protože bude v jeho láhvi s pitím.
37. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie a výsledku znalce doc. RNDr. Petera Ondry u hlavního líčení vzal soud za prokázané, že metanol je látka běžnou smyslovou analýzou neodlišitelná od etanolu a při intoxikaci metanolem v závislosti na množství mohou nastat

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

stavy od bolestí hlavy, závratí, křečí ke komatu, hypotenzi, brachykardie až ke smrti. Minimální toxická dávka čistého metanolu je u dospělého člověka 0,1 mg na kilogram hmotnosti s tím, že v průměru se udává 10 ml, ovšem byly popsány případy oslepnutí po 10 mililitrech a smrt dokonce po 6–10 mililitrech. Znalec označil jako smrtelnou dávku metanolu množství 30–100 ml s tím, že některá literatura uvádí až 200 ml, ale byly zaznamenány i případy přežití s vyšší koncentrací, kdy pacienti byli zavčas zaléčeni a přežili vysoké dávky metanolu, třeba 500 nebo 600 ml. Dále soud vzal za prokázané, že v případě všech osob, které se metanolu napily, jedná se o J.G., M.K., K.P., A.Ž. i samotnou mladistvou, byly zjištěné hladiny metanolu v krvi, respektive kyseliny mravenčí v hodnotách nevýznamných. Z toxikologického hlediska v případě kyseliny mravenčí u některých její přítomnost prokázána vůbec nebyla. Z daného tak vyplývá, že všechny osoby, které se s metanolem dostaly do kontaktu, nebyly v ohrožení života a nenastaly u nich žádné zdravotní problémy. V každém případě i v souladu se skutečnostmi, které byly prohlášeny za nesporné, soud vzal za prokázané, že mladistvá vytvořila nalitím v podstatě čistého metanolu do pití J.G. smrtící směs obsahující 89,28 ml metanolu, tedy dávky, kterou lze označit za smrtící a způsobitou k takovému následku.

38. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, respektive z jeho doplnění vyplývá, že v zelené PET láhvi označené etiketou Mattoni bylo zajištěno 960 ml tekutiny s koncentrací metanolu v této tekutině ve výši 9,3 %. Skutečnost, že se J.G. napil ze své láhve, vyplývá z jeho výpovědi, pití mu přišlo divné, hořké a vypil zhruba 3-4 dcl a pak šel celou situaci oznámit učitelkám A.Ž. a K.P., což jako svědkyně potvrzují.
39. Z výpovědi svědkyň A.Ž., K.P., J.M., M.K. a J.G. soud vzal za prokázanou tu část popisu skutku z obžaloby týkající se již shora uváděného a popisovaného přechutnávání a šetření ohledně obsahu láhve s pitím J.G.. Z výpovědi těchto svědků se podává průběh jejich jednání při zjišťování obsahu jeho láhve s pitím, včetně původního podezření na mladistvou, vzhledem k jejímu předchozímu jednání, kdy měla do školy přinést alkohol. Jak již shora uvedeno, původní podezření tedy směřovalo k obsahu alkoholu v pití J.G. a šetření, co to je za alkohol. Z pohledu trestní odpovědnosti mladistvé jsou podstatné ty části výpovědi svědků, v nichž nepotvrdili, že by tomuto jednání byla mladistvá přítomna a mohla do něj jakkoliv zasáhnout. Všichni zmínění svědci potvrdili, že k tomuto postupu došlo v její nepřítomnosti, tudíž ho nemohla nijak ovlivnit.
40. Z výpovědi svědků, kteří metanol požili i samotné mladistvé vyplývá, že po tom, co se mladistvá doznamenala, že se napili metanolu, tak jim byl podáván etanol jako tzv. antidotum a byla volána rychlá záchranná služba a dotyční se tak dostali do péče lékařů.
41. Z výpovědi mladistvé a svědkyň A.Ž. a K.P. soud vzal za prokázanou tu část průběhu skutku z podané obžaloby, ke které došlo v prostoru šaten dívek, kdy byla kontrolována skříňka mladistvé a v ní (v podstatě při druhé kontrole) byla nalezena modrá PET láhev s obsahem metanolu o koncentraci 99,5 %. Obě svědkyně tuto situaci popsaly shodně, zejména v té části, kdy svědkyně A.Ž. ochutnala obsah tekutiny v láhvi, s podezřením ohledně nezávadnosti obsahu jí předala kolegyni K.P., která se mladistvé zeptala „co si teda dám, čeho se napiju, co zkusím?“ a až v této situaci mladistvá uvedla, že v láhvi je metanol. Z daného tak jednoznačně vyplývá, že mladistvá byla přítomna prvotnímu napití, ochutnání čistého metanolu učitelkou A.Ž. a tomu nijak nezabránila.
42. Soud nemohl vzít za prokázanou tu část obžaloby mladistvé týkající se důvodů celého jednání, to znamená zmiňovanou šikanu ze strany nezletilého J.G.. Jak vyplývá z její výpovědi i výpovědi třídní učitelky svědkyně A.Ž., tak za prvé, J.G. do školy mnoho nechodil, totéž se týká i praxe. Mladistvá, když měla konkretizovat jednání nezletilého J.G., které sama vnímala jako šikanu, tak uváděla, že byly vulgární nadávky vůči ní, dostávala od něj loktem pod žebra, přitom mu předtím pomáhala dopisovat učení, aby měl všechno hotové. Choval se k ní „úplně hnusně a pil jí pití“. Co se týká pití, to později mladistvá korigovala, že pití jí vypil pouze jednou, při tom ho však neviděla, neviděla a nezná ani nikoho, kdo by viděl J.G. její pití vypít, takže se vlastně nemůže ani vyjádřit k tomu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

zdali jí ho skutečně vypil. Nehledě na to, že by se ho mohl zbavit jakkoliv jinak, třeba ho vylít. Ani z výpovědí svědků spolužáků mladistvé M.K., samotného poškozeného J.G., případně učitelek A.Ž. a K.P., nevyplyvají žádné skutečnosti, které by prokazovaly, že J.G. mladistvou šikanoval. Svědkyně A.Ž. vypovídala, že mezi nimi docházelo k nějakým třenicím, konfliktům, které se vždy snažila řešit, konečně vzhledem k jejich věku jsou to situace, které řeší poměrně často a jsou obvyklé. Soud si je vědom závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie v části rozumových schopností a stupně vývoje mladistvé, zejména možnosti jednání J.G. mladistvou skutečně vnímat jako šikanu, nicméně z pohledu motivu jednání mladistvé je ne zcela logická situace, respektive její úvaha o tom, že J.G. by jí měl pít vypít. I pokud soud připustí skutečnost, že J.G. by manipuloval s pitím mladistvé, jak ona o tom vypovídá, protože se jí měl posmívat, že pít nemá, což ho v jejích očích usvědčuje, tak mladistvá neměla žádný reálný podklad pro úvahu, že by jí J.G. skutečně pít vypil. Daleko jednodušší by bylo se zbavit jejího pití, respektive láhve či obsahu úplně jiným způsobem. Ovšem taková skutečná by nemohla vysvětlit, minimálně ze subjektivního pohledu mladistvé, důvod dávat cokoliv do svého pití v úmyslu, aby se toho J.G. napil, ať se již jedná o jí uváděné projímadlo, které mu měla dát, případně samotný metanol.

43. Soud vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem změnil popis skutku oproti podané obžalobě, a to v části týkající se ochutnávání a následného šetření situace s metanolem v láhvi s pitím J.G., kterého se účastnili svědkyně A.Ž., K.P., J.M., J.G. a M.K., když z výpovědí všech zmíněných osob vyplývá, jak již shora několikrát uvedeno, že mladistvá tomuto jednání přítomna nebyla a nebyla proto schopna ovlivnit skutečnost, že dotyční pijí z láhve J.G., přestože v ní je metanol. Tuto část skutkového děje nelze klást mladistvé k tíži, když samotné ponechání láhve s obsahem metanolu na stole, tedy místě volně přístupném ostatním, kdo se tam mohli pohybovat a tím pádem nezabránění možnosti, aby se z láhve napil někdo jiný, soud neshledal jako jednání naplňující skutkovou podstatu jakohokoliv trestného činu. Samozřejmě totožné platí i u obžalovaného, který rovněž něco takového ovlivnit nemohl. Soud proto z popisu skutku zmíněnou část vypustil, když neshledal, že pro užitou právní kvalifikaci by takto popsání jednání bylo podstatné.
44. Dle názoru soudu nelze na obžalobou popsaný skutek nazírat tím způsobem, že se jedná o jeden jediný skutek, to znamená, jak v části týkající se mladistvé a obžalovaného ve vztahu k poškozenému J.G., tak i v části jednání výhradně se týkající mladistvé a poškozené A.Ž., když jak z její výpovědi, tak i svědkyně K.P. vyplývá, že pouze ona se napila a ochutnala metanol z láhve, kterou měla mladistvá ve své skříňce. Dle názoru soudu není zachována totožnost skutku. Soud si je velice dobře vědom, že z hlediska zachování totožnosti jednání i následku nejsou podstatné ty skutkové okolnosti, které charakterizují pouze zavinění či jiný znak subjektivní stránky činu s tím, že totožnost skutku je zachována, existuje-li shoda alespoň buď v jednání obviněného, anebo v následku jednání, včetně té skutečnosti, že taková shoda jednání či následku nemusí být úplná, ale stačí shoda částečná. V daném případě jednání mladistvé a obžalovaného spočívá v aktivním jednání, kdy na základě jejich domluvy se metanol dostává do láhve s pitím poškozeného J.G., jde o aktivní jednání mladistvé a na kterém jsou oba pachatelé domluveni. Ze subjektivního hlediska je u mladistvé její jednání ukončeno nalitím metanolu do láhve poškozeného a její postavení na stůl. Oproti tomu se jednání vůči poškozené A.Ž. odehrává v časovém odstupu minimálně 30 minut a způsob tohoto jednání je zcela odlišný, neboť spočívá v tom, že mladistvá i při vědomí obsahu láhve, nezabrání požití poškozené A.Ž. se z ní napít. Z pohledu soudu se tak nejedná o situaci, kdy je úplná shoda v jednání při rozdílném následku, či je úplná shoda alespoň v následku při rozdílném jednání a nejde ani o stav, kdy lze označit jednání nebo následek nebo obojí jako částečně shodné s tím, že taková shoda by musela být v podstatných okolnostech, to znamená ve skutkových okolnostech charakterizujících jednání nebo následek z hlediska užití právní kvalifikace. Vzhledem k takovému závěru soudu, ten postupem dle § 23 odst. 1 trestního řádu vyloučil shora uvedený skutek k samostatnému projednání, neboť v usnesení o zahájení trestního stíhání vůči

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

mladistvé dle § 160 odst. 1 trestního řádu tato část jednání mladistvé absentuje, respektive popis tohoto jednání.

45. Mladistvá i obžalovaný konkrétním jednáním popsaným ve výroku tohoto rozsudku, tedy jednáním bezprostředně směřujícím k tomu, že jiného úmyslně usmrtí po předchozím uvážení v úmyslu takový čin spáchat, přičemž k dokonání činu nedošlo, jak po objektivní, tak i subjektivní stránce naplnili zákonné znaky skutkové podstaty provinění vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku ve stadiu pokusu v případě mladistvé a zločinu vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku v případě obžalovaného.
46. Těžiště obhajoby mladistvé i obžalovaného leželo v namítaném nedostatku subjektivní stránky jejich jednání, tedy zejména v tom, že nebyl prokázán jejich úmysl usmrtit poškozeného J.G.. Jejich úmyslem nebylo způsobit nikomu těžkou újmu na zdraví a natož právě smrt. V tomto směru jak mladistvá, tak i obžalovaný poukazovali na množství a koncentraci metanolu v láhvi J.G., neboť metanol zde obsažený byl v množství nezpůsobilem vyvolat tak závažný následek, jako je smrt. Mladistvá se nad to hájila tím, že v podstatě neznala a nevěděla o účincích metanolu a o možných následcích spojených s jeho požitím. V jejím případě tak mělo jít o situaci, kdy vůbec nevěděla, že svým jednáním může poškozenému smrt způsobit.
47. V první řadě se soud zabýval otázkou, zdali lze nahlížet na jednání mladistvé a obžalovaného jako na spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku, když tato otázka je podstatná i pro naplnění subjektivní stránky daného trestného činu. Přicházelo v úvahu posoudit jednání obžalovaného jako účastenství na trestném činu ve smyslu podle § 24 trestního zákoníku ve formě pomoci, případně i návodu. Po provedeném dokazování nelze než konstatovat, že u mladistvé a obžalovaného šlo o úmyslné společné jednání. Je zjevné, že nejde o situaci, kdy mladistvá i obžalovaný naplnili svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu. Jejich role byla rozdílná, takže lze hovořit o tom, že každý z nich uskutečnil některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu. Obecně nelze než konstatovat, že v rámci institutu spolupachatelství není nutné, aby oba pachatelé svým jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty trestného činu. Může jít o situaci judikatorně označovanou jako „článek řetězu“, to znamená, že každý ze spolupachatelů přispěje do celkového jednání svým dílem. Podmínkou je návaznost takového jednání, a to musí být vedeno společným úmyslem, společným cílem. Tak tomu bylo i v tomto případě, kdy lze skutkově rozlišit jednání obžalovaného v jeho první fázi, tedy zajištění a předání metanolu mladistvé a její navazující jednání - přimíchání metanolu do pití J.G.. To, co je však zcela zásadní, je společný úmysl, společný cíl, kterým je metanol v láhvi s pitím poškozeného, docílení toho, aby se napil. A právě míra společného úmyslu a cíle je dle názoru soudu tím, co odůvodňuje posoudit jednání mladistvé a obžalovaného jako spolupachatelství, nikoliv jako další formy trestné součinnosti dle § 24 odst. 1 trestního zákoníku.
48. Pokud jde o námitku a tu část obhajoby mladistvé i obžalovaného týkající způsobilosti směsi, kterou vytvořila mladistvá z metanolu v koncentraci 99,5 % nalitím do láhve s pitím poškozeného J.G., tedy do zelené láhve označené Mattoni o objemu 1,5 l, tak objektivně byl zjištěn obsah ve výši 960 ml tekutiny a v ní bylo obsaženo celkem 89,28 ml metanolu. K tomu lze pouze odkázat na závěry příslušného znaleckého posudku. Lze logicky předpokládat, že zajištěný objem tekutiny ve výši 960 ml byl původně vyšší. Nutno přičíst, že poškozený J.G. se napil sám, uváděl 3–4 loky. Další část tekutiny byla spotřebována při řešení celé situace, při zkoumání toho, o jakou tekutinu se jedná, co bylo přimícháno do láhve poškozeného. Dané nepochybně nebude mít vliv na naměřenou koncentraci metanolu ve výši 9,3 ‰ objemu v předmětné láhvi, tato koncentrace by měla být konstantní po smísení čistého metanolu a obsahu láhve s pitím poškozeného. Znalec jednoznačně určil, že vypití tohoto objemu tekutiny je dávkou smrtelnou, obecně označil za smrtelnou dávku 30–100 ml metanolu pro dospělého člověka. Jestliže tak soud vzal za prokázané, že vypitím obsahu láhve poškozeného mohla nastat jeho smrt, a nikoliv jen těžká újma na zdraví, tak se musel o to více zabývat a rozlišit subjektivní stránku z pohledu obžalovaného a mladistvé,

neboť u každého z nich je situace částečně odlišná. Obžalovaný věděl o účincích metanolu, že při jeho požití v určitých hodnotách může dojít k závažným následkům včetně smrti, tyto skutečnosti v rámci své výpovědi potvrdil. Uvedl, že slyšel o metanolové kauze, co u nich byla a mladistvé předává metanol (99,5 %) v množství větším, než mladistvá nalila do pití poškozeného. Obžalovaný předává mladistvé takové množství metanolu, které je způsobivé k smrti poškozeného. Z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný sdělil mladistvé, aby tam dala jenom půlku, když v jedné ze zpráv obžalovaný píše mladistvé „a půlku z toho si nech, ju a zbytek namíchej“. Tuto část potvrdila i mladistvá, to znamená, i z její výpovědi vyplývá, že v podstatě postupovala dle instrukcí obžalovaného a skutečně z množství, které měla k dispozici, tak do pití poškozeného nalila zhruba polovinu. U mladistvé jde o situaci, kdy od obžalovaného přebírá metanol v koncentraci 99,5 % a dle jeho instrukcí polovinu z toho co převzala, nalévá do láhve s pitím poškozeného J.G.. Co se týká důkazů prokazujících vědomí mladistvé o účincích metanolu jako látky obdobné obecnému chápání jedu, tedy samozřejmě i s možným následkem smrti při jeho požití, lze vycházet z korespondence obžalovaného s mladistvou, kterou uvedou prostřednictvím aplikace WhatsApp. Jsou to již několikrát zmíněné zprávy o tom, že jim nikdo nebude ničit život, budou konat pomstu, sdělení obžalovaného, že otrávil ty jeho dvě oběti z minulosti, reakcí mladistvé, že si bude vyčítat, že kvůli ní zabíjí lidi, fotografie obžalovaného s jeho přítelkyní [REDAKCE], ve které odkazuje na to, že v ruce drží sklenice s obsahem metanolu, konečně v jedné ze zpráv píše přímo „OK, mohu večer zavolat, ať se domluvíme na té dávce“. Dalším usvědčujícím důkazem je i výpověď svědka L.K., který popsal situaci, kdy se bavil s obžalovaným o metanolu, ten mu měl vykládat, že ho do pití někomu dal, že už to zkoušel, dokonce na sobě. Obořil se na něj, zdali se nezbláznil a bavili se i o následcích, když tomuto rozhovoru byla mladistvá přítomna, ta ovšem rozporovala, že by něco z toho slyšela. K tomu ovšem obžalovaný uvedl, že se s panem [REDAKCE] nebavil o metanolu, předtím se o něm bavil jenom s [REDAKCE]. V každém případě vzhledem k shora uvedeným skutečnostem soud vzal za prokázané vědomí mladistvé o podstatě metanolu jako látky způsobivé vyvolat smrt. Na daném nemůže nic změnit ta část obhajoby mladistvé týkající se oznámení obžalovaného o tom, že si vlastně vše vymyslel, že si dělal legraci a na druhou stranu obhajobu obžalovaného v tom směru, že v podstatě před mladistvou „machroval“, a proto uváděl všechny informace o podání metanolu jiným osobám, případně jejich úmrtí. Konečně v tomto bodě je nutno zmínit i tu část výpovědi svědkyně [REDAKCE], která popisovala jednání mladistvé, když už se celá věc řešila, pořád odbíhala a telefonovala si s někým a dále jakým způsobem mladistvá reagovala na celou situaci, kdy uváděla, že jí přítel napsal, že to není metanol, ale voda do oštríkovaců, případně k motivu, na který se jí ptaly s kolegyní, kdy uváděla, že se mu chtěla pomstít nebo možná, že říkala, že je to z důvodu neplacení.

49. Z výše uvedených důkazů soud proto vzal za prokázané vědomí mladistvé o podstatě látky metanol ve vztahu ke zmiňované způsobivosti k následku smrti při jeho požití. Samozřejmě soud nemohl vzít za prokázané, a to ani u obžalovaného, ani u mladistvé, vědomí a znalost jakési minimální dávky, která by k tomuto následku způsobila nebyla. Nicméně v tomto směru je třeba opětovně zmínit závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, kde se znalec vyjadřuje k hodnotám týkajícím se minimální toxické dávky a dávky smrtelné.
50. Obecně lze konstatovat, že trestný čin vraždy je úmyslným trestným činem, který může být spáchán i úmyslem nepřímým (eventuálním), samozřejmě úmysl musí směřovat vždy k usmrcení jiného. S ohledem na průběh provedeného dokazování nelze než konstatovat, že jak v případě mladistvé, tak i obžalovaného nelze dovodit přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Dle názoru soudu se oba jednání dopustili v úmyslu nepřímém dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť oba věděli, že svým jednáním mohou způsobit či ohrozit zájem chráněný trestním zákonem a pro případ, že jej způsobí, s tím byli srozuměni. Jak již shora naznačeno, obžalovaný věděl o způsobivosti metanolu coby látky vyvolávající závažné zdravotní problémy, potažmo smrt a rovněž jak opětovně shora naznačeno, i u mladistvé jde o situaci, kdy věděla o zmíněných následcích a účincích metanolu na lidský organismus. Jestliže

mladistvá i obžalovaný potom jednali, jak jednali, nelze jejich jednání chápat jinak než jako srozumění s možným následkem, v daném případě se skutečně musí jednat o následek v podobě smrti, nikoliv újmy na zdraví. Jak je patrné z příslušných částí znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, tak ani u mladistvé, ani u obžalovaného nebyly zjištěny žádné závažné duševní poruchy či onemocnění, jejich rozpoznávací a ovládací schopnosti byly plně zachované, pouze psychická zralost mladistvé byla opožděná a neodpovídala jejímu biologickému věku. Nicméně znalec výslovně uvedl, že i přes toto omezení byla mladistvá schopna rozpoznat v obecné rovině následky vlastního jednání, co je špatné, co je dobré. Její reakce po přiznání existence metanolu svědkyni [REDACTED] vypovídá, že mladistvá si byla velice dobře vědoma vlastního jednání a pro ni nepříznivých možných následků. Soud spatřuje srozumění mladistvé i obžalovaného v rámci nepřímého úmyslu s možným následkem v podobě smrti v té části jejich chování a jednání, kdy se nijak nezajímají, a dané se týká zejména obžalovaného S., o dávku či dávkování metanolu, jinými slovy, o množství, které by bylo ještě možné považovat za odpovídající jim prezentovaným závěrům, tedy potrestání J.G. nějakými drobnými zdravotními problémy, tak jako by tomu bylo v případě užití projímadla. Sám obžalovaný v jedné z komunikací mluvil o metanolu jako o jedu a skutečně takto je nutno na tuto látku nazírat. Za situace, kdy vzal soud za prokázané vědomí obžalovaného i mladistvé o způsobilosti metanolu k následku, vzhledem ke koncentracím a hodnotám, které nakonec poškozenému byly podány, tak skutečně nemůže obstát ta část jejich obhajoby o jiném úmyslu než úmyslu, který nastat mohl, tedy smrti poškozeného. Za takové situace je nutno dovodit jejich srozumění s tímto následkem. Na takové srozumění pak při výše uvedeném lze usoudit i z toho, že ani jeden z nich nepočítal s žádnou konkrétní okolností, která by mohla zabránit následku, který si mohli představovat jako možný, v podstatě jde o situaci, kdy mladistvá i obžalovaný se spoléhali na náhodu, to znamená, že díky náhodě na jejich jednání nezávislé k následku v podobě smrti nedojde. Právě toto spoléhání, tento stav rozlišuje nepřímý úmysl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku od vědomé nedbalosti ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Z jednání obou nelze dovodit žádnou skutečnost svědčící v jejich prospěch a ani nemůže obstát ta část obhajoby či vysvětlení obžalovaného, že mladistvé dal pouze takové množství, o kterém si myslel, že bude z jeho úhlu pohledu „bezpečné“, a to i ve spojení s tou částí týkající se nalití pouze poloviny z tohoto množství do láhve s pitím poškozeného. K takovým závěrům obžalovaný, potažmo mladistvá, neměli žádné podklady, tedy skutečně nevěděli hodnotu množství, respektive neznali hranici, která by oddělila následek jimi chtěný, případně snad očekávaný, od následku možného, tedy smrti poškozeného. Platí, že nepřiměřené důvody, které vedly pachatele k tomu, že spoléhal na to, že ke vzniku protiprávního následku nedojde, není možno zaměňovat s omylem, při kterém by jednal pod vlivem nesprávné znalosti skutečnosti, ale ani se zabraňujícími okolnostmi (důvody) ve vztahu k následku, které jsou důležité při posuzování nepřímého (eventuálního) úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Pokud jde o volní a vědomostní složku zavinění, nelze je vzájemně nahrazovat, třebaže jsou vzájemně podmíněné, složka vědomostní je podmínkou složky volní v tom smyslu, že bez složky vědomostní nemůže být naplněná složka volní (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1467/2015).

51. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem tak soud dospěl k závěru, že i subjektivní stránka trestného činu vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku je naplněna, a to i co do části předchozího uvážení, když z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že samotnému jednání předcházela určitá domluva, plánování, to znamená mladistvá i obžalovaný měli v podstatě vytvořenou představu o následném postupu, o tom, jakým způsobem se metanol dostane do dispozice J.G.. Jednoznačně šlo o situaci, kdy mladistvá i obžalovaný si předem zvážili rozhodující okolnosti provedení činu, konkrétně formu, tedy podání metanolu poškozenému, místo, kde k tomu dojde, respektive samotný způsob. Soud připomíná, že pojem předchozího uvážení nepředpokládá promyšlenost budoucího postupu, plánu do nejmenších podrobností, ale postačuje jakési rámcové rozlišení a vymezení jednotlivých kroků v rámci jednání pachatele. Konečně je

zjevné, že následek jako takový nenastal, k dokonání trestného činu nedošlo, ten byl ukončen ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

52. K osobě mladistvé soud zjistil, že je svobodná, bezdětná, základního vzdělání. V současné době, tedy ve školním roce 2025/2026 byla přijata ke vzdělání na XXXXX do prvního ročníku obor XXXXX. Ke dni 11. 3. 2025 ukončila studium na XXXXX z důvodů jednání, pro něž nyní byla uznána vinnou. Ve zprávě OSPOD jsou zmíněny výhrůžky, které mladistvá dostávala na sociálních sítích, případně poznatky, že někteří z rodičů či žáků by se jí chtěli pomstít. Ze zprávy OSPOD nevyplývají žádné skutečnosti, které by dokladovaly problematické chování mladistvé, případně problémy ve škole či v rodině. Řešilo se přestupkové jednání, které se týkalo bývalého přítele P.B. Nebyla nikdy soudně trestána.
53. Mladistvá je za své jednání trestně odpovědná, v době činu dosáhla takové rozumové a mravní vyspělosti, aby mohla rozpoznat protiprávnost a ovládat své jednání, je schopna chápat smysl a účel trestního řízení (§ 5 odst. 1 zákona o soudnictví věcech mládeže), jak vyplývá z výše citovaného znaleckého posudku.
54. K osobě obžalovaného soud zjistil, že ten v roce 2023 uzavřel studium na XXXXX, kdy ve třetím ročníku získal výuční list v oboru XXXXX, potom pokračoval dál ve studiu maturitního oboru a v září 2023 úspěšně vykonal maturitní zkoušku. Ze zprávy školy vyplývá, že obžalovaný vždy působil samotářsky, obecně platí, že k jeho osobě nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti, obžalovaný nebyl nikdy soudně trestán, ani přestupkově postižen.
55. Při ukládání trestu obžalovanému a trestního opatření mladistvé vyšel soud jednak z povahy jimi spáchaných provinění a trestných činů, taky z konkrétního stupně jeho závažnosti, jakož i z dalších kritérií uvedených v § 38 odst. 1 a 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku a § 9 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže.
56. Mladistvá byla ohrožena uložením trestního opatření odnětí svobody dle sazby stanovené v § 140 odst. 2 trestního zákoníku, po moderaci dle § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže v trvání od jednoho roku až pěti let. Ve smyslu stanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku soud přistavení druhu a výměry trestního opatření přihlédl ke skutečnostem, které mladistvá označila za nesporné a rovněž přihlédl i k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život mladistvé. Mladistvé výrazně polehčovalo, že před spácháním provinění žila řádný život (§ 41 písm. p) trestního zákoníku) a že spáchala trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na ní nezávislých (§ 41 písm. a) trestního zákoníku). Jak vyplývá ze závěrů příslušného znaleckého posudku, jedním z klíčových faktorů trestné činnosti mladistvé byla její mentální vyspělost, jakož i závislost na obžalovaném S.. Bylo zjištěno XXXXX. Dále znalec konstatoval, že v budoucnu lze vývoj agresivních projevů ovlivnit prostředím, za podpory odborné péče je riziko recidivy sníženo, naopak v dysfunkčním nebo nestabilním prostředí hrozí opakování impulzivního chování. Uvedené nelze chápat jako takové okolnosti, které by jednání mladistvé omlouvaly či ji snad dokonce vyvínovaly, ale jde o skutečnosti, které je nutno hodnotit ve prospěch mladistvé. Na druhou stranu je třeba si uvědomit, že jednání mladistvé směřovalo ke spáchání jednoho z nejzávažnějších zločinů (provinění) zakotvených ve zvláštní části trestního zákoníku, kdy následkem tohoto jednání mohla být smrt poškozeného. Jsou to právě okolnosti případu, společenská škodlivost, jednání mladistvé, které neumožňují ve smyslu stanovení § 31 odst. 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže uložit jiné trestní opatření než trestní opatření odnětí svobody spojené s jeho přímým výkonem, neboť v případě opaku a ukládání podmíněně odloženého trestního opatření by to zjevně nepostačovalo k dosažení účelu zákona o soudnictví ve věcech mládeže. Ve prospěch mladistvé rovněž soud hodnotil její lítost ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku, kdy tuto vnímá ve svých projevech nikoliv pouze jako formální, ale skutečně upřímnou a vážně míněnou, v podstatě mladistvá se kontinuálně v průběhu trestního řízení tímto způsobem vyjadřuje. Pokusila se i omluvit poškozeným, což se v některých případech zdařilo a v jiných nikoliv pro nemožnost kontaktu s nimi. Z ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

vyplývá, že povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Ve smyslu tohoto ustanovení je nutno konstatovat, že mladistvá, a dané se týká i obžalovaného, svým jednáním zásadním způsobem směřovali k narušení chráněného zájmu společnosti, zejména na ochraně lidského života jakožto nejcennější veličiny, kterou člověk má. Společenské škodlivosti tohoto jednání pak odpovídá již zmiňovaná trestní sazba, kterou byla mladistvá i obžalovaný ohroženi a v zásadě lze konstatovat, že k fatálnímu následku v podobě smrti poškozeného J.G. nedošlo jen díky shodě určitých náhod a správných postupů ze strany vedení školy a okamžité lékařské pomoci tak, jak je uvedeno ve skutkové větě rozsudku, nicméně jednání mladistvé a obžalovaného směřovalo k smrti poškozeného, tedy následku fatálnímu a neodčinitelnému.

57. Po zvážení všech uvedených okolností soud považuje za odpovídající uložení trestního opatření při samotné spodní hranici zákonné výměry, tedy v trvání 16 měsíců. Uložené nepodmíněné trestní opatření mladistvá vykoná podle § 31 odst. 4 zákona o soudnictví ve věcech mládeže odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.
58. Rovněž v případě obžalovaného platí skutečnosti výše uvedené ohledně prohlášení některých skutečností za nesporné ve smyslu ustanovení § 206d trestního řádu, ke kterým soud přihlíží ve smyslu stanovení § 38 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný byl ohrožen dle § 140 odst. 2 trestního zákoníku trestní sazbou ve výměře od 12 do 20 let. Obžalovanému totožně jako u mladistvé polehčovalo, že před spácháním trestného činu vedl řádný život (§ 41 písm. p) trestního zákoníku), že svého činu upřímně litoval (§ 41 písm. o) trestního zákoníku), když ani v jeho případě soud neshledal, že by lítost byla pouze formálním projevem, nebyla vážně míněná, případně byla účelová. Obžalovaný napsal omluvné dopisy a z jeho celkového vystupování od počátku vedení trestního řízení je patrné, že ho celá věc mrzí, že si v současné době uvědomuje následky svého jednání, tudíž projevená lítost je vyjádřením jeho vnitřního postoje k vlastnímu jednání, k následkům a v tomto smyslu ji soud vnímá jako upřímnou. Nutno rovněž zmínit jako okolnost do jisté míry svědčící obžalovanému jeho samotnou osobnost, tak jak je podávána a vyplývá ze závěrů znaleckého posudku, neboť jeho vývoj není ještě plně ukončen, očekává se určité dozrávání. Znovu lze konstatovat to co je uvedeno výše, týkající se společenské škodlivosti jednání obžalovaného, které je samozřejmě vyjádřeno i v trestní sazbě a opětovně je nutno připomenout možný následek v podobě smrti poškozeného, tedy následek neodčinitelný a fatální. Co se týká druhu trestu, tak s ohledem na trestní sazbu není možné obžalovanému uložit trest odnětí svobody nespojený s jeho přímým výkonem, nicméně v případě obžalovaného soud shledal ve shodě s návrhem státní zástupkyně možnost mimořádného snížení trestu odnětí svobody ve smyslu stanovení § 58 odst. 6 trestního zákoníku. K takovému postupu soud vedly zejména okolnosti případu, role obžalovaného v celé věci, jakož i jeho poměry, což ve spojení s povahou a závažností pokusu trestného činu tak, jak byl spáchán, soud vedly k závěru, že trestní sazba ve výměře od 5 do 12 let by v případě obžalovaného byla nepřiměřeně přísná a dosáhnout nápravy obžalovaného bude možné i trestem kratšího trvání. Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody ve výměře 7 let. Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný zařazen dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou, neboť nebyly splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
59. V průběhu trestního řízení byly zajištěny věci obžalovaného, které použil při spáchání trestné činnosti a byly tak jejím nástrojem. Soud proto dle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku propadl jednu plastovou láhev s názvem PURE CHEMICAL, ALKOHOL METANOL 99,5 % a 2 lahvičky s označením vodka RACHMANNOFF o obsahu 95 ml s obsahem metanolu a plastovou láhev o objemu 1,5 l od nápojů značek Magnesia jemně perlivá a Mattoni broskev, v nichž byl zajištěn obsah metanolu.

60. K trestnímu řízení, se řádně a včas připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s nárokem na náhradu škody v částce 39 784 Kč představující náklady na léčení poškozeného J.G.. Po provedeném dokazování nelze než konstatovat, že jeho výsledky plně prokazují takto uplatněný nárok. V dané věci byly provedeny příslušné listinné důkazy a soud proto zavázal mladistvou a obžalovaného povinností zaplatit společně a nerozdílně poškozené způsobenou škodu.
61. K trestnímu řízení se rovněž připojila i RBP, zdravotní pojišťovna s nárokem na náhradu škody v částce 52 620 Kč a Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky v částce 70 456 Kč, představující náklady na léčení poškozených M.K. a A.Ž.. Vzhledem k tomu, že po provedeném dokazování soud nedospěl k závěru ohledně viny mladistvé a obžalovaného ve vztahu k těmto osobám, kdy nebyla shledána příčinná souvislost mezi jejich jednáním a následkem, tak v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řádu byly obě poškozené zdravotní pojišťovny odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu pro mládež v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu pro mládež v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, mladistvý pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nárok na náhradu nemajetkové újmy anebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o některém z jeho nároků.

V neprospěch mladistvého může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, náhradě nemajetkové újmy anebo vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nárok na náhradu nemajetkové újmy anebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch mladistvého mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě mladistvého a státního zástupce i příbuzní mladistvého v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli mladistvého. Není-li mladistvý plně svéprávný, mohou i proti jeho vůli za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a obhájce.

Opravný prostředek **ve prospěch** mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Podle § 53 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže **nikdo nesmí jakýmkoliv způsobem zveřejnit žádnou informaci, ve které je uvedeno jméno, popř. jména, a příjmení mladistvého, nebo která obsahuje informace, které by umožnily tohoto mladistvého identifikovat.**

Brno 6. listopadu 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

Mgr. Martin Hrabal v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.